

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. *****, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ***, II-РИ СЪСТАВ**, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Е. Ив. Стоилова

при участието на секретаря И.М.В.
като разгледа докладваното от Е. Ив. Стоилова Гражданско дело №
20223130101148 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава „Двадесет и шеста” от ГПК.

Производството по делото е образувано по предявен от Е. А. Х., ЕГН
***** с адрес гр.*****, общ.*****, обл.***** ул.“ *****” № 22 срещу Б.
Я. Х. ЕГН ***** с адрес гр.*****, общ.*****, обл.***** ул.“ *****” №
42.

В молбата са изложени следните обстоятелства, на които се основават
претендираните права:

В исковата молба се твърди, че на 08.08.2022 г. страните сключили
граждански брак видно от удостоверение за сключен граждански брак №
7340220023/08.08.2022 г. издадено от Община *****.

Твърди се, че сключеният брак бил опорочен, тъй като ищцата била
принудена да го сключи от ответника със заплаха.

Ищцата била принудена, против волята си, да даде съгласие за
сключването на брака като била заплашена, че в противен случай, ще бъде
заведена в ***** и няма да види семейството си. Щяло да има бой, убийства,
ако ищцата не се съгласила да сключи брак. Ищцата сключила с ответника Б.
Я. Х. граждански брак единствено поради отправена заплаха и няма други
причини за сключване на брака.

От сключения граждански брак страните нямали родени деца. Нямали придобитото имущество по време на брака. Страните не са имали семейно жилище, живели за кратко в ***** и в ****.

Иска се брака сключен между страните да бъде унищожен и ответницата да носи предбрачното си фамилно име Д..

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от особения представител назначен на ответника.

В него се прави възражение за липса на международна компетентност на българския съд по предявения иск за унищожаване на брака.

Счита, че исковата молба е неоснователна.

Оспорва изложените в исковата молба фактически твърдения.

Оспорва по отношение на ищцата Е. А. Х. да е била упражнявана принуда за сключване на гражданския брак с ответника Б. Я. Х..

Оспорва към ищцата Е. А. Х. да са били отправяни каквито и да е заплахи от ответника Б. Я. Х. или от когото и да било друг с цел сключване на граждански брак с Б. Х. или с каквато и да е друга цел, като специално оспорва към ищцата да са били отправяни описаните в исковата молба заплахи.

Оспорва твърдението на ищцата, че бракът ѝ с ответника Б. Я. Х. е сключен единствено поради отправена заплаха и няма други причини за сключване на брака.

Неясно било как след като ответника заплашвал ищцата, че ще я отведе в ****, ако не сключат граждански брак, след сключването на брака ищцата доброволно заживяла там.

Заплахата за отвеждане в друга държава не е сред лимитативно изброените основания за унищожаване на брака по чл. 46, ал. 1, т. 2 от СК.

Неясни били твърденията на ищцата за „бой, убийства и т.н.“ дали са отправени срещу нея или срещу близките ѝ.

В случай, че се установи, че делото е подсъдно на съдилищата в друга държава се иска производството по делото да бъде прекратено.

В случай, че съда приеме за разглеждане исковата молба като допустима, се иска тя да бъде оставена без уважение исковата молба като

неоснователна.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищцата се явява лично, чрез процесуалния си представител поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени. Ответникът чрез особения си представител моли за отхвърляне на предявените искове като неоснователни и недоказани.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото приема за установено от фактическа страна следното:

От удостоверение за сключен граждански брак издадено въз основа на Акт за граждански брак № 0023/08.08.2022 г. от Община ***** - оригинал **се установява**, че страните са сключили граждански брак на 08.08.2022г. в гр.*****, за което е издаден акт за сключен граждански брак № 0023/08.08.2022 г. от Община *****. Ищцата е била с фамилно име Д. преди сключването на брака като след това е приела фамилното име на съпруга си и се е именувала Х..

От показанията на разпитаните по делото св.А., чиито показания съдът кредитира като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че тя не е знаела, че дъщеря ѝ – ищцата по делото има връзка с ответника. Дъщеря ѝ е имала връзка с друго момче. Дъщеря ѝ е била взета против волята ѝ на 28.06 от дома ѝ, докато св.А. е била на работа. След като се върнала свекърва ѝ ѝ казала, че ищцата я няма. Св.А. ѝ звъняла по телефона, но той бил изключен. Братовчедката на ищцата отишла при майка ѝ и ѝ показала съобщение от нея, на което пишело: „Много ми е зле. Не знам къде ме води. Техните знаят. Не знам къде съм. Много съм далеч. Много ми е лошо.“ Св.А. отишла при родителите на Б. и ги попитала къде е дъщеря им. Те ѝ казали, че не знаят нищо. В полицията в ***** св.А. пуснала жалба, за случилото се. Родителите на ответника казали, че ще доведат ищцата на следващия ден, но не го направили. Те ѝ казали, че докато не се разберат, защото техните традиции били първо родителите да се разберат, няма да я пуснат. Родителите не отишли да се разберат. Впоследствие св.А. разбрала, че страните са сключили брак. Тя няколко дена е нямала връзка с дъщеря си. След сключването на брака страните се върнали в ***** , като вечерта или на следващия ден заминали за *****. След няколко дена ищцата написала на майка си, че не е добре, че иска да се върне, че са я назначили на работа без нейно съгласие, насила. Тя всеки ден пращала

снимки и плачела. След като успяла да избяга от **** с помощта на една жена, ищцата споделила с майка си, че не е сключила брак доброволно. Тя сключила брак, защото ответника и баща му я заплашвали преди сключването на брака, че ще ѝ счупят краката, че семейството ѝ ще има проблеми, че трябва да се ожени или ще стане зле за семейството ѝ. Бащата на ответника ѝ казал, че не го е страх от нищо, че може да убие сина си, нея и жена си. Докато била в **** ответника и семейството му постоянно се карали на ищцата, заплашвали я, че ако си тръгне ще ѝ счупят краката, че ще стане зле за семейството ѝ. Не ѝ давали да говори с майка си и брат ѝ.

При така установената фактическа обстановка и като съобрази приложимото законодателство, съдът направи следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание чл. 46, ал.1, т.2 от СК за унищожаване на сключения между страните граждански брак, тъй като съгласието за брак е било дадено от ищцата поради заплашване с тежка и предстояща опасност за нейния живот и здраве и за тези на семейството ѝ; чл. 53 СК ищцата да носи предбрачното си фамилно име Д.;

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищеца следва да докаже, че страните са в брак, че единствената причина, поради която тя е сключила брак е било отправената от ответника срещу нея заплаха за отвлечане, за побой и убийство на нея и на нейни близки, предбрачното си фамилно име.

Ответникът няма факти, които да са в негова доказателствена тежест.

ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 46, ал.1, т.2 от СК:

Съдът намира този иск за допустим доколкото е предявен преди изтичане на една година от сключването на брака между страните.

От представеното удостоверение за сключен брак се доказва, че страните са сключили граждански брак на 08.08.2022г. в гр.****. Сключването на граждански брак е доброволен акт, който страните извършват по своята свободна воля водени от идеята да създадат семейство. В чл.5 от СК е утвърдено, че бракът се сключва по взаимно, свободно и изрично съгласие на мъж и жена, дадено лично и едновременно пред длъжностното лице по гражданското състояние. Съгласието и свободната воля на встъпващите в брак е въведено като условие за действителността на брака. Поради това и в нормата на чл.46, ал.1, т.2 от СК е предвидена възможност за унищожаване на брака в случай, че съгласието за брак е било

дадено поради заплашване с тежка и предстояща опасност за живота, здравето или честта на сключващия брак или на негови близки.

В случая от показанията на св.А., които съдът кредитира се доказва, че ищцата е дала съгласието си за сключването на брака единствено поради страха си от заплахите отправени към нея от ответника и баща му, че ще ѝ счупят краката, че семейството ѝ ще има проблеми, че трябва да се ожени или ще стане зле за семейството ѝ. Бащата на ответника ѝ казал, че не го е страх от нищо, че може да убие сина си, нея и жена си. От това съдът заключава, че единствената причина ищцата да сключи брак с ответника са отправените заплахи свързани с живота и здравето на ищцата и близките ѝ. Косвено доказателство затова е и обстоятелството, че страните не са имали връзка преди сключването на брака си, както и че майката на ищцата не е дала предварително съгласието си за сключването на брака, каквито са традициите в етноса, към който принадлежат страните. За сключването на брака от страна на ищцата под заплахата свидетелства и факта, че тя е била отведена от дома си без съгласието ѝ, както и продължаващите заплахи от страна на ответника и семейството му към ищцата и нейното семейство след сключването на брака.

Предвид гореизложеното съдът намира, че бракът между страните следва да бъде унищожен, тъй като ищцата е дала съгласието си за сключването му под въздействието на заплахите за живота и здравето отправени към нея и семейството ѝ от ответника и баща му. Това води до основателността на предявения иск по чл.46, ал.1, т.2 от СК.

ПО ИСКА С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.53 СК

Предвид унищожаването на брака между страните, основанийето за унищожаването, липсата на емоционална връзка между страните съдът намира за основателно искането на ищцата да възстанови предбрачното си фамилно име Д.. Поради това предявеният иск с правно основание чл.53 СК следва да бъде уважен.

Ищцата не е претендирала разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Предвид уважаването на иска ответникът следва да бъде осъден да заплати на РС ***** възнаграждението за особен представител заплатено от бюджета на съда в размер на 1000 лева, на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

УНИЩОЖАВА брака, сключен между Е. А. Х., ЕГН ***** с адрес гр.*****, общ.*****, обл.***** ул.“ *****“ № 22 и Б. Я. Х. ЕГН ***** с адрес гр.*****, общ.*****, обл.***** ул.“*****“ № 42, сключен на 08.08.2022г. в гр.***** с акт за граждански брак № 0023/08.08.2022 г., издаден от Община *****, тъй като съгласието за брак от страна на Е. А. Х., ЕГН ***** е било дадено поради заплашване с тежка и предстояща опасност за живота и здравето ѝ и за този на нейните близки.

ПОСТАНОВЯВА след унищожаването на брака Е. А. Х., ЕГН ***** да възстанови предбрачното си фамилно име Д..

ОСЪЖДА на основание 78, ал.6 от ГПК, Б. Я. Х. ЕГН ***** с адрес гр.*****, общ.*****, обл.***** ул.“*****“ № 42 да заплати на РС ***** сумата от 1000 лв., представляващо възнаграждение за назначения му особен представител.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненският окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – *****: _____